

Järjestössäkin muutos lähtee itsetuntemuksesta

ARTIKKELI OPINNÄYTETYÖSTÄ
JOHANNA FIRTINA

OSAAMISKESKUS
KENTAURI

K

Järjestössäkin muutos lähtee itsetuntemuksesta
Johanna Firtina
Osaamiskeskus Kentauri
Tutkimusta ja tietoa nuorista
Julkaistu 12/2023

Sisällysluettelo

JOHDANTO.....	1
KESTÄVÄ KEHITYS JA HYVINVOINTI SEKÄ NÄIHIN LIITTYVÄ TOIMIJUUS.....	2
YHTEISKEHITTÄMISELLÄ TAVOITELLAAN POTENTIAALIN KASVATTAMISTA.....	3
NUORTEN OSALLISUUS.....	5
SUUNNITTELIN, KOKEILIN JA KEHITIN.....	6
MITÄ SEURAAVAKSI? NYT ON TEIDÄN VUORONNE TUTKIA!	7
TÄSSÄ ARTIKKELISSA KÄYTETYT LÄHTEET	9
KIRJOITTAJAN ESITTELY	11

JOHDANTO

Viime aikojen tapahtumat maailmassa jatkavat kertomusta siitä, että elämme muutoksen keskellä. Esimerkiksi ekologisen jälleenrakentamisen kaltaiset megatrendit ovat pitkän aikavälin muutoksia. Toisaalta toimintaympäristössämme tapahtuu yllättäviä muutoksia, joita on vaikea tai mahdoton ennustaa etukäteen. Voimme joka tapauksessa helpottaa oman toimintamme sopeuttamista erilaisiin muutostilanteisiin olemalla tietoisia toiminnastamme ja kehittämisvalmiuksistamme.

Yksilön tasolla on varmaankin melko yleistä pohtia ja olla tietoinen omista vahvuuksistaan, heikkouksistaan ja kehityskohteistaan. Tai olla tietoinen mahdollisista uhkista tai esteistä itsensä ja oman toiminnan kehittämiseksi. Voisitko allekirjoittaa väitteen ”hyvä itsetuntemus on avain itsensä kehittämiseksi”? Tutkin opinnäytetyössäni nuorisojärjestöjen näkökulmasta toiminnan kehittämiseen vaikuttavia tekijöitä eli kehitysvalmiuksia ja niiden summana muodostuvaa muutoksetteryttä. Työni keskittyy toiminnan kehittämiseen ekologisesti kestävästä näkökulmasta.

Opinnäytetyön taustoittavassa osassa pohdin hyvinvointikäsityksen uudistamistarvetta, nuorten ilmastoahdistusta ja siihen liittyvää toimijuutta järjestöissä. Opinnäytetyön käytännön kehittämistoimina järjestin yhteiskehittelytyöpajoja. Pajoissa etsimme tietoa siitä, mitkä tekijät ovat vaikuttamassa nuorisojärjestöjen toiminnan kehittämiseen ekologisesti kestävämmäksi. Näitä tekijöitä kutsun termillä kehittämisvalmiudet. Kehitysvalmiuksien summa puolestaan muodostaa järjestön muutoksetteryden.

Kehitystyössä käytetty työpajarunko muokkaantui opinnäytetyöprosessin aikana iteratiivisen kehittämisen tuloksena. Lopulta muokkasin käyttämästäni rungosta julkaistavan mallin ja ohjeistuksen nuorisoalan järjestöjen käyttöön. Tämän ohjeistetun, itseohjautuvan mallin avulla järjestöt voivat tutustua omassa toiminnassaan läsnä oleviin kehityspotentiaalin elementteihin ja tulla tietoisemmaksi omasta muutoksetterydestään. Näin he voivat vaikuttaa oman toimintansa edellytyksiin niin pitkäkestoisempien kuin nopeampienkin toimintaympäristön muutostilanteiden edessä. Tässä työssä keskityin ja työpajoissa käsiteltiin muutosvalmiutta ekologisen kestävyuden näkökulmasta. Mallia soveltaen järjestö voi tutkia omaa toimintaansa yleisen kehittämistyön tai jonkun muun spesifin kehittämiskohteen näkökulmasta. Järjestön toiminnan tunteminen on edellytys tietoiseen ja menestyksekkääseen kehitystoimintaan.

Theseus-linkki opinnäytetyöhön: <https://www.theseus.fi/handle/10024/810485>

KESTÄVÄ KEHITYS JA HYVINVOINTI SEKÄ NÄIHIN LIITTYVÄ TOIMIJUUS

Kestävyyssajattelu kuuluu ja on välttämätöntä kaikille, eikä se enää leimaa ajattelijaa fanaattiseen marginaaliryhmään, sanoo pitkään kestävän elämän edistämiseksi töitä tehnyt alan asiantuntija, professori Arto O. Salonen. Näemme itsemme osana jotain suurempaa, koko planeetta Maan kattavaa ekosysteemiä. Valinnoillamme on merkitystä niin yksilön kuin koko planeetan hyvinvoinnin kannalta. Elämän rikkauten voi nähdä ihmissuhteissa ja ympäristöön kuulumisen tunteena materiaalisen rikkauten sijaan. Poliittisilla päätöksillä voidaan ohjata muutoksen suuntaa olettaen, että asenneympäristö on suotuinen muutokselle. Poliittisen ohjauksen lisäksi yksilön valinta on merkityksellinen. Kestävyyteen tähtääminen tarvitsee ennen kaikkea ratkaisuja. Ratkaisut ovat avaimia uusiin toimintatapoihin.

Mitä kestävä toiminta tai siihen pyrkiminen käytännössä tarkoittaa? Ympäristöaktivisti Greta Thurnbergin sanoja käyttäen, "blaa-blaa"-puheet eivät riitä vaan tekoja tarvitaan. Järjestökentällä on erinomainen mahdollisuus olla alusta näille merkityksellisille teoille ja toimia yhteiskunnan suunnannäyttäjänä.

Ilmastotunteet ovat viime vuosina olleet kasvavan akateemisen huomion kohteena. Suomessa tehdyissä tutkimuksissa, kuten Sitran Ilmastonmuutos ja tunteet -kansalaiskyselyssä ja vuoden 2021 nuorisobarometrikyselyssä, on tehty havaintoja ilmastotunteiden merkityksestä nuorten keskuudessa. Asiantuntijakirjoitus nuorten ilmastoahdistuksesta korostaa, että voimattomuuden tunne ilmastoasioissa liittyy usein vaikutusmahdollisuuksien puutteeseen. Lisäksi nuorisobarometrin tulokset ovat tuoneet esiin huomionarvoisen seikan: peräti 75 % vastaajista kokee hyvän olon tunteen tehdessään ympäristömyönteisiä valintoja. Myös Ilmastonmuutos ja tunteet -kyselyssä todetaan kestävien elämäntapojen noudattamisen helpottavan ilmastoahdistuksen tunnetta. Näiden tutkimusten valossa järjestöjen on erittäin kannattavaa tarjota jäsenilleen mahdollisuus vaikuttaa järjestötoiminnassa kestävyysasioihin.

Jokaisella yksilöllä on muutosprosessissa oma roolinsa. Yksilö voi toimia yhteisössään joko herättelijänä, muutoksen suunnittelijana ja/ tai toteuttajana. Ole oman elämäsi innovaattori, tai positiivinen peesaajaa! Juuri sinun panostasi tarvitaan! Kaikkien teoilla on merkitystä!

YHTEISKEHITTÄMISELLÄ TAVOITELLAAN POTENTIAALIN KASVATTAMISTA

Tutkimuksellisen kehittämistyöni menetelmäksi valikoitui osallistuva havainnointi, jonka toteutin nuorisoalan järjestöissä fasilitoimalla yhteiskehittelytyöpajoja. Työpajojen aikana ja niiden jälkeen tekemäni havainnot vaikuttivat seuraavien työpajojen runkoon ja toteutukseen. Pidin työpajan neljässä järjestössä. Kussakin järjestössä kehitystyöhön osallistui avoimesti suhtautuvia, kestävydestä ja kehitystyöstä motivoituneita järjestötoimijoita.

Työpajan positiivisin harjoitus, "huomaa hyvä", kehotti osallistujia löytämään toiminnassa jo olevia hyviä elementtejä, joita mahdollisesti voisi hyödyntää enemmän tai paremmin myös muihin kuin alkuperäiseen tarkoitukseensa ja etenkin tässä tapauksessa kestävän kehityksen edistämiseen. Hyvän näkyväksi tekeminen on työtä, jota ei varmasti koskaan tehdä liikaa. Tällainen harjoitus on omiaan kasvattamaan tietoisuutta järjestön sisällä olevasta, mahdollisesti piilevästä potentiaalista. Pysin saamaan työpajoihin osallistujia järjestön eri toiminnoista. Osallistujien roolit tai työnkuvat eivät olleet työpajoissa merkityksellisiä. Halusin harjoituksen avulla tuoda näkyväksi heidän tietojansa sekä hyviä kokemuksiaan.

Koostin työpajoissa eri harjoitteissa keräämäni tiedon muutosketteryteen vaikuttavista elementeistä listamuotoon ja jaoin tutkimuksessa esiin tulleet kehitysvalmiuden elementit kolmeen kategoriaan: muutosta estäviin, sitä edistäviin ja sitä mahdollistaviin elementteihin.

Tässä on kooste muutosketteryteen vaikuttavista tekijöistä. Aloitan ketteryttä estävistä tekijöistä, jotka liittyivät joko yhteiskehittämiseen tai itse kestävään toimintatapaan.

Yhteiskehittelyyn liittyviä estäviä tekijöitä:

- luonnollisten kohtaamispaikkojen vähäisyys
- inklusion huomiotta jättäminen
- yhteiskehittämisen työkalujen tai toimintatavan puute
- tiettyjen henkilöiden ylikuormitus / henkilöiden mukaan saaminen
- toiminnan vaihe (esim. toiminta alussa ja hakee vielä muotoaan)
- kustannukset
- viestinnän saavuttamattomuus (viestintävälineet, viestin selkeys, kieli).

Kestävyyteen liittyviä estäviä tekijöitä:

- syvätiedon puute
- saamattomuus
- ei liity järjestön ydintehtävään
- ei ole kenenkään vastuulla
- ei ole aikaa
- pelko lisäkustannuksista.

Muutosketteryyttä edistäviä tekijöitä:

- toimijoiden kehitysmuotoisuus
- muodostuneet toimintatavat, -ohjeet ja käytännöt
- järjestön hyvä yhteishenki
- yli ikäryhmien tehtävä yhteistyö
- auttamisen halu ja ympäristöön liittyvät arvot
- yksittäisten henkilöiden aktiivisuus ja aloitteellisuus.

Suuri osa kestävyttä estävistä tekijöistä on käännettävissä kehitysmahdollisuuksiksi. Työpajojen "kuusi hattua" -pääharjoitteessa etsittiin mahdollisuuksia edistää kestävyttä ja myös muokattiin osasta kestävyttä estävistä tekijöistä kehitysmahdollisuuksia. Näitä olivat:

- Mahdollisuus lisätä osaamista ja toimintapotentiaalia verkostoitumalla.
- Mahdollisuus verkostoitua kestäväan toimintaan erikoistuneiden yhteisöjen kanssa.
- Opiskelija- ja työharjoitteluyhteistyö lisäresurssina.
- Tiedon hankinta monipuolisista lähteistä esim. messuilta, tapahtumista ja alan asiantuntijoilta.
- Järjestön omien jäsenten ja jäsenten lähipiirin osaamisen hyödyntäminen.
- Lisää luonnollisia kohtaamispaikkoja, joissa mahdollisuus myös informaaliin verkostoitumiseen ja tiedonvaihtoon.
- Toiminnan muokkaaminen mahdollisuuksien rajoissa (ekologisin perustein).
- Ekologisuuden ujutaminen olemassa olevien rakenteiden puitteissa.
- Tiedon lisääminen eri kanavissa ja eri keinon (sisäisesti koulutusta ja viestintää, viestintää järjestöstä ulos).
- Sosiaalisen median potentiaalinen hyödyntäminen.
- Hybridimallit (esim. kokous- ja koulutustapahtumissa sekä kehitystehtävissä).

NUORTEN OSALLISUUS

“Luottamus yhteiskuntaan kasvaa, kun saa osallistua sen tekemiseen” kirjoitti kuntaministeri Sirpa Paatero vuonna 2021 järjestötoiminnan toimintaedellytyksistä kolumnissaan “Kansalaisyhteiskuntaa on vahvistettava jatkuvasti”. Suomen itsenäisyyden juhlarahasto Sitran vuoden 2023 megatrendejä käsittelevässä julkaisussa todetaan puolestaan, että materiaalsen ja yksilökeskeisen hyvinvointikäsitteen sijaan megatrendeinä korostuvat muiden muassa eettinen toiminta sekä osallisuuden, yhteisöllisyyden ja onnellisuuden vahvistaminen.

Koska tutkimuksen kohderyhmänä olivat nuorisjärjestöt, oli luonnollista sisällyttää tutkimukseen nuorten osallisuutta koskeva näkökulma. Osallisuus on kuitenkin subjektiivinen käsite, ja sitä ei voi kasvattaa ulkopuolelta määrätyillä toimenpiteillä. Sen sijaan järjestöissä voi rakentaa tietoisilla valinnoilla osallisuutta mahdollistavaa toimintaympäristöä ja ruokkia osallisuutta synnyttävää toimintakulttuuria. Suhtautumalla nuoriin arvostavasti ja tekemällä yhteistyötä heidän kanssaan on heidän kanssaan yhteisellä matkalla, joka voi olla itse määränpäättä tärkeämpi. Osallisuus ei siis olekaan tavoite, vaan se on toimintatapa. Nuorten osallisuudesta järjestötoiminnassa on tehty loistava opinnäytetyö Terhi Ljungkvistin ja Maiju Tuomaisen toimesta. Suosittelem ehdottomasti tutustumaan kyseiseen työhön.

Järjestökenttä vetää köyttä ideologisen, ydintehtävästään lähtevän sekä osallisuudesta voimaa saavan toimintalogiikan ja ulkopuolelta ohjailun, muun muassa rahoitukseen liittyvien vaatimusten asettaman toimintalogiikan välillä. Tässä lienee yksi tärkeimmistä mielessä pidettävistä seikoista järjestötoimijoille osallisuutta mahdollistettaessa.

SUUNNITTELIN, KOKEILIN JA KEHITIN

Opinnäytetyöni kiteytyy näihin sanoihin, joiden välissä ja lisäksi tapahtui toki paljon muutakin. Vaikka opinnäytetyön tutkimusmenetelmä on osallistava toimintatutkimus, hain opinnäytetyöhön tekemisen rohkeutta kokeilukulttuurista. Haluaisin nähdä tätä samaa rohkeutta enemmän järjestötoiminnassa ja ylipäättään erilaisissa yhteisöissä. Voisimme luopua asioiden tekemisestä tietyllä tavalla vain siksi, että se on mukavaa tai helppoa tai siksi, että oletamme sen johtavan onnistumiseen. Joskus voisimme jopa tavoitella epäonnistumista, sillä sieltä, epämukavuusalueelta, voi löytyä jotain suurempaa. Samaistuin omiin sanoihini ja siten seison vahvasti niiden takana. Koen, että opinnäytetyöprosessin aikana elin toteen positiivista ajattelua, uskalsin olla epävarma, kokeilin ja epäonnistuin, korjasin ja kehityin.

Innostuin opinnäytetyötä tehdessäni erityisesti kahdesta asiasta: muutoksetteryystä ja reflektiosta. Nämä liittyvät vahvasti toisiinsa. Muutosketteryyttä edistävää asennetta voisi kuvailla positiivisena, muutosta ja tulevaisuutta pelkäämättömänä ja uteliaana asenteena. Reflektiivinen toimintatapa taas altistaa toimijan arvioimaan omaa toimintaansa ja sen vaikutuksia ja mahdollisuuksia. Sekä tietoisesti avoin asenne että oman toiminnan tietoinen tarkkailu mahdollistavat kehittymisen ja onnistumisen. Epäonnistumiset ja niistä oppimiset kuuluvat opinnäytetyöprosessiin ja elämään ylipäänsä. Oma opinnäytetyöyhteisöni tuki minua epäonnistumisten tai ainakin turhautumisten ja kartanluvun hetkillä. Oma rehellinen reflektio kehitti omaa ajattelua, ja varmasti tämä taito on hyödyksi kaikessa tekemisessä tästä eteenpäinkin.

Koen, että muutoksetteryys-termiin yhdistyy vahva positiivisen, toivottuun muutokseen pyrkivä sävy. Työn edetessä huomasin sen, että muutosprosessi, tai tässä tapauksessa opinnäytetyön kehitysprosessi, on vähintään yhtä tärkeä kuin sen tulokset. Prosessissa voi syntyä alkuperäisestä tavoitteesta riippumattomia oivalluksia tai tuloksia, joilla on arvo itsessään.

MITÄ SEURAAVAKSI? NYT ON TEIDÄN VUORONNE TUTKIA!

Yksi tehtävä järjestämissäni työpajoissa ja lopullisessa työpajamallissa on kuvitella toivottu tulevaisuus. Kuvittelun kyky on merkityksellinen, sillä vain se, jonka pystyy kuvittelemaan, voi tapahtua. Kuvittelun lisäksi tulee uskoa oman toiminnan merkitykseen.

Opinnäytetyössä keskityn motivoimaan järjestöjä muutokseen kohti ekologista kestävyttä perustellen muutostarvetta kolmesta näkökulmasta: 1. tutkitun tiedon perusteella kaikilta toimijoilta tulee vaatia ilmastotoimia, 2. ilmastomyönteinen toiminta ja kestävä hyvinvointikäsitys parantaa yksilön hyvinvointia ja 3. kestävä toiminta parantaa järjestön toimintaedellytyksiä sekä maineen että todennäköisesti myös talouden näkökulmista.

Kuinka tärkeä tehtävä yhteiskehittämisellä onkaan järjestötoiminnassa nuorten kasvulle osaksi kansalaisyhteiskuntaa? Kasvaakseen aktiivisiksi toimijoiksi nuorten tulee oppia, oivaltaa ja osallistua aktiivisesti yhteisön toimintaan. Voisiko kuulua toiminnan kohteesta toiminnan mahdollistajaksi kaventaa yhteiskehittelyn tai yhteistoiminnan keinoin? Joissain nuorisoalan järjestöissä on häivytetty toiminnan suunnittelijan ja toiminnan kohteena olijan rooleja siten, että toimintaan osallistujat ovat myös suunnittelemassa omaa toimintaansa.

Järjestö ei voi saada tietoonsa, saati käyttöönsä, organisaation parasta potentiaalia, jos järjestö ei tietoisesti tee sen selvittämisen eteen töitä. Rohkaisen järjestötoimijoita kolmeen asiaan: 1. osallistamaan nuoret mukaan toiminnan kaikissa vaiheissa, 2. tekemään tietoista työtä järjestön parhaan toimintakyvyn selvittämiseksi ja 3. käyttämään tämän potentiaalın muun toiminnan kehittämisen ohessa ekologisen kestävyden kasvattamiseen. Näitä kolmea kohtaa tukemaan, loin järjestökentälle valmiin työkalun:

“Osallistava työpajamalli järjestön kehitysvalmiuksien tunnistamiseen”

Tein opinnäytetyöni tuotoksena työpajamallin, joka kulkee nimellä "Selvittäkää järjestönne kehitysvalmiudet ekologisesti kestävä toiminnan edistämiseksi". Työpaja on tarjolla videomuotoisena ja pdf-muotoisena toteutuksena sisältäen ohjeistuksen työpajan läpiviemiseksi. Työpaja on suunniteltu toimivaksi siten, että yksi henkilö järjestöstä ottaa fasilitaattorin eli pajan ohjaajan roolin. Fasilitaattori tutustuu pajaan etukäteen noin 15 minuuttia kestävä videon avulla.

Tämän jälkeen järjestössä kutsutaan koolle osallistujia mahdollisimman monipuolisesti organisaation eri toiminnoista, jotta työpajan anti on runsas ja kattava. Fasilitaattori pystyy viemään työpajan järjestössään läpi video- ja/tai pdf-muotoisen materiaalin avulla ilman erityisiä ohjaamisen taitoja tai syvä tietoa esimerkiksi kestävyydestä.

Työpajassa ei tarvitse pelätä epäonnistumista tai miettiä tuloksia kovin vakavasti. Lähtökohta numero yksi on se, että ryhdytte toimeen yhdessä! Työpajan jälkeen järjestössä voi herätä toiveita tai tarpeita toiminnan tai toimintaedellytysten kehittämiseksi. Työpajan loppupuolella esitellään tähän kehitystyöhön muutama vinkki ja linkki. Työpajasta jää järjestön käyttöön pajan aikana valmistunut muutosketteryysanalyysi, joka muistuttaa liiketoiminnastakin tuttua toiminnan analysoinnin nelikenttämallia. Tätä analyysia kannattaa ajatella työkaluna, joka mukautuu uuden tiedon ja toiminnan kehittymisen myötä ja joka ei jää vain työpajan osallistujien vihkojen väliin pölyttymään. Kehitysintoa!

TÄSSÄ ARTIKKELISSA KÄYTETYT LÄHTEET

Autere, Sanna 2019. Kestävät elämäntavat auttavat ilmastoahdistukseen. Viitattu 18.10.2023. <https://www.sitra.fi/uutiset/kestavat-elamantavat-auttavat-ilmastoahdistukseen/>

Dufva, Mikko & Rekola, Sanna 2023. Megatrendit 2023. Ymmärrystä yllätysten aikaan. Sitran selvityksiä 224. Tammikuu 2023. Viitattu 6.2.2023. https://www.sitra.fi/app/uploads/2023/01/sitra_megatrendit-2023_ymmarrysta-yllatysten-aikaan.pdf

Hormio, Säde 2020. Yksilön vastuu yhteisöjen jäsenenä. Teoksessa Simo Kyllönen & Markku Oksanen (toim.) Ilmastonmuutos ja filosofia. Helsinki: Gaudeamus, 104–125. Viitattu 9.11.2022. <http://hdl.handle.net/10138/327499>

Kamppari, Elina 2021. Näin nuoret pysyvät mukana toiminnassa. Viitattu 15.5.2023. <https://www.partio.fi/partiomedial/nain-nuoret-pysyvat-mukana-toiminnassa/>

Ljungkvist, Terhi & Tuomainen, Maiju 2023. Aktivismi murroksessa: Uusia tapoja organisoida nuorten yhteiskunnallista vaikuttamista järjestöissä. Humanistinen ammattikorkeakoulu. Yhteisöpedagogi YAMK-koulutusohjelma. Opinnäytetyö. Viitattu 1.10.2023. <https://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-202305109163>

Nivala, Elina & Ryytänen, Sanna 2013. Kohti sosiaalipedagogista osallisuuden ideaalia. Sosiaalipedagogiikka, 14, 9–41. Viitattu 2.2.2023. <https://doi.org/10.30675/sa.122317>

Ord, Jon & Zentner, Manfred 2018. European Youth Work Policy Context. Teoksessa Ord, Jon & Carletti, Marc & Cooper, Susan & Morciano, Daniele & Siurala, Lasse & Taru, Marti (toim.) The Impact of Youth Work in Europe: A Study of Five European Countries. Helsinki: Humanistinen ammattikorkeakoulu 56, 17–31. Viitattu 1.3.2023. <https://www.humak.fi/wp-content/uploads/2018/09/The-Impact-Of-Youth-Work.pdf>

Pihkala, Panu & Sangervo, Julia & Jylhä, Kirsti M. 2022. Nuorten ilmastoahdistus ja ympäristötunteet. Teoksessa Kiilakoski, Tomi (toim.) 2022. Kestävää tekoa. Nuorisobarometri 2021. Nuorisotutkimusseuran verkkojulkaisu Nro 169 / Valtion nuorisoneuvoston verkkojulkaisu Nro 69, 95–116. Viitattu 3.2.2023. <https://tietoanuorista.fi/wp-content/uploads/2022/03/nuorisobarometri-2021-web.pdf>

Paatero, Sirpa 2021. Kansalaisyhteiskuntaa on vahvistettava jatkuvasti. Kolumni 9.7.2021. Viitattu 6.2.2023. <https://vm.fi/-/kansalaisyhteiskuntaa-on-vahvistettava-jatkuvasti>

Ruuskanen, Petri & Jousilahti, Julia & Faehnle, Maija 2020. Kansalaisyhteiskunnan autonomia haastettuna. Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminta. Policy brief 25/2020. Viitattu 10.1.2022. <https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/162498/25-2020-Kansalaisyhteiskunnan%20autonomia%20haastettuna.pdf?sequence=4&isAllowed=y>

Salonen, Arto O. 2021. Kestävä elämä ei ole tinkimisprojekti eikä luopumisretki. Viitattu 18.10.2023. <https://www.ilmastotoiminta.fi/tyokalut/arto-o-salonen-kestava-elama-ei-ole-tinkimisprojekti-eika-luopumisretki/>

Salonen, Arto O. 2021. Planetaarinen kansalaisuus antaa mittakaavan kestävyysmurrokselle. Viitattu 18.10.2023. <https://www.uef.fi/fi/artikkeli/planetaarinen-kansalaisuus-antaa-mittakaavan-kestavyysmurrokselle>

Thurnberg, Greta 2021. 'Blah Blah Blah': Greta Thunberg Dismisses World Leaders' Climate Rhetoric. NBC News 28.9.2021. Viitattu 6.2.2023. <https://www.youtube.com/watch?v=UrylL4kUcx8>

KIRJOITTAJAN ESITTELY

Johanna on omaa polkuaan etsivä humanisti. Hän on ajautunut pohtimaan oman elämänsä tärkeysjärjestystä, suhdetta työhön, vapaa-aikaan, läheisiin, luontoon, materiaan, vaurauteen ja itseensä ja sitä, miten edelliset seikat vaikuttavat työelämään niin henkilökohtaisesta kuin organisaation näkökulmasta.

Johannalla on aiempi tausta kaupallisista opinnoista ja niihin liittyvistä työtehtävistä. Hänellä on myös useiden vuosien mittainen kokemus perheyrittäjyydestä. Yhteisöpedagogiopintoihin hakeutumisen kautta hän halusi laajentaa ja päivittää osaamistaan ja ajatuksiaan yhteiskunnasta, työelämästä ja tänä päivänä tarvittavista taidoista.

Opintojen aikana hän innostui erityisesti yhteisöllisyyteen ja kestävyysliikkeen liittyvistä teemoista. Maahanmuutto ja kotoutumisen edistäminen ovat hänelle myös henkilökohtaisesti läheisiä aiheita ja näiden parissa hän työskenteleekin tällä hetkellä.

Opintojen ja opinnäytetyön tekemisen aikana Johanna usein innostui, mutta myös tuskastui. Sitten hän taas innostui, kunnes uudelleen tuskastui. Välillä tuska oli maailman tuskaa, välillä kirjoittamisen tuskaa. Välillä tuska kasvoi tiedon lisääntyessä, toisinaan taas keino purkaa tuskaa oli jatkaa työtä. Opintojen ja opinnäytetyöprosessin aikana Johannalle vahvistui käsitys yksilöstä aktiivisena vaikuttajana. Kaiken oppimansa ja kokemansa vuoksi hän kokee olevansa aiempaa avoimempi tulevaisuuteen niin ihmisenä, työntekijänä kuin "osana jotain suurempaa".

ONKO TEIDÄN JÄRJESTÖNNE

MUUTOSKETTERÄ, KESTÄVYYTEEN PYRKIVÄ NUORISOJÄRJESTÖ?

MISTÄ MUODOSTUU JÄRJESTÖTOIMINNAN MUUTOSKETTERYYS

- ★ järjestön resurssit
- ★ aikuisten toimijoiden resurssit
- ★ nuorten resurssit

Tunnetteko järjestönne kehityspotentiaalin?

MIKSI

KESTÄVÄ KEHITYS

*Meidän tulee toimia ekologisesti,
sosiaalisesti ja taloudellisesti
sitien, että emme vaaranna
tulevien sukupolvien
mahdollisuutta hyvään elämään.*

TUTUSTU:
Agenda 2030

Määritelmä: YK

MITÄ JÄRJESTÖNNE HYÖTYY KEHITTÄMISTOIMINNASTA

- Toimintaedellytykset paranevat
- Toiminnan houkuttelevuus kasvaa
- Toiminta tukee kestävää hyvinvointia

KUKA KEHITTÄISI NUORISOJÄRJESTÖJEN TOIMINTAA

Minä, sinä ja me! Yhteiskehittäminen
on mahdollisuus toimia yhdessä yli
sukupolvi- ja roolirajojen. Se
sitouttaa yhteisiin tavoitteisiin ja luo
uudenlaisia oppimisen paikkoja.

KATSO LISÄÄ!

Kurkkaa linkin
kautta lisätietoa
ja nuorisojärjestöjen
kehitysvalmiuksien
kartoittamiseen suunniteltu
työpajamalli

